

TEDEN MOLITVE
ZA DUHOVNE POKLICE

od 15. do 22. aprila 2018

**DAJ MI
POSLUŠNO
SRCE**

Ljubljana 2018

Daj mi poslušno srce

Teden molitve za duhovne poklice od 15. do 22. aprila 2018

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-722.53-534.3

DAJ mi poslušno srce : teden molitve za duhovne
poklice, od 15. do 22. aprila 2018 / [zbral in uredil Boštjan
Gorišek]. - Ljubljana : Salve, 2018

ISBN 978-961-211-943-0

1. Gorišek, Boštjan
294112512

Zbral in uredil: Boštjan Gorišek

Lektorirala: Monika Jeglič

Grafična priprava in tisk: Salve d. o. o., Ljubljana

Naklada:

Založba: Salve d.o.o. Ljubljana

KAZALO

Uvodna beseda: dr. Silvester Fabijan	5
Poslanica papeža Frančiška: POSLUŠATI, RAZLOČEVATI, ŽIVETI GOSPODOV KLIC.....	7
Nagovori in prošnje za vsak dan	
Prvi dan: On je najbolj zanesljiv, nedelja, 15. april 2018 (mag. Janez Žakelj)	11
Drugi dan: Župnija, kraj poklicanosti v občestvo, ponedeljek, 16. april 2018 (msgr. Anton Trpin)	14
Tretji dan: Družina, zibelka vere in poklicanosti, torek, 17. april 2018 (Jožica in Jernej Martinčič)	16
Četrty dan: Redovništvo, zgled služenja v podarjanju sebe, sreda, 18. april 2018 (s. M. Marjeta Fajdiga)	18
Peti dan: Vsak dan nova odločitev za Kristusa, četrtek, 19. april 2018 (David Pirnar).....	20
Šesti dan: Kaj ima sreča s šlajerjem, petek 20. april 2018 (Veronika Pucelj)	22
Sedmi dan: Po Kristusovih stopinjah, sobota, 21 april 2018 (Janez Goršin).....	24
Osmi dan: Šla moja pot bo pred Njegov oltar, nedelja, 22. april 2018 (škof Andrej Glavan)	26

Molitvena ura pred Najsvetejšim:

Gremo k Mariji, po duhovnike! (Aleš Pečavar)29

Kateheza o novih duhovnih poklicih

za 2. triado OŠ: ODKRIVAM BOŽJI KLIC (s. Brigita Zelič)40

za 3. triado OŠ: JEZUS RAČUNA TUDI NAME (s. Brigita Zelič)45

POSLUŠATI, RAZLOČEVATI IN ŽIVETI GOSPODOV KLIC

V pripravi na 55. svetovni dan molitve za duhovne poklice, ki ga bomo obhajali na 4. velikonočno nedeljo, 22. aprila 2018, in se nanj na Slovenskem pripravljali od 15. do 22. aprila v tako imenovanem Tednu molitve za duhovne poklice, je papež Frančišek pripravil posebno poslanico, v kateri razvije tri temeljne vidike vsake poklicanosti, ki so nakazani že v naslovu poslanice *Poslušati, razločevati, živeti Gospodov klic*. Nismo se slučajno pojavili, nismo sad slučajnosti. Nasprotno, naše življenje in naša navzočnost na svetu sta sad Božje poklicanosti, zapiše papež v poslanici. »Tudi v teh naših nemirnih časih nas skrivnost učlovečenja spominja, da nam Bog vedno prihaja naproti, da je *Bog z nami*, ki hodi po včasih prašnih poteh našega življenja in nas, ko sprejema naše koprneče hrepenenje po ljubezni in sreči, kliče k veselju.«

Papež Frančišek zaključi poslanico z besedami: »Gospod tudi danes kliče, naj mu sledimo. Ni nam treba čakati, da bi bili popolni, da bi lahko odgovorili s svojim velikodušnim ,tukaj sem'. Ne smemo se prestrašiti zaradi naših omejitev in naših grehov, ampak z odprtim srcem sprejeti Gospodov glas. Poslušati ga, razločevati naše osebno poslanstvo v Cerkvi in v svetu ter da živeti v današnjem dnevu, ki nam ga podarja Bog.«

Papeževa poslanica in druga bogata besedila v tej knjižici naj nam pomagajo pri osebni in skupni molitvi za nove duhovne poklice ter svetosti poklicanih in pri vseh drugih pastoralnih prizadevanjih, ki jih narekujejo nove razmere. Pastoralna duhovnih poklicev zahteva v novih razmerah nove prijeme in večjo pozornost, toda nič manjšega zaupanja v Jezusovo obljubo uslišane vztrajne molitve. Danes imamo pred seboj mlade, ki jih dokument *Novi duhovni poklici za novo Evropo* (CD 76) opredeli kot »nomade, ki neprestano krožijo na geografski, čustveni, kulturni in verski

ravni, videti so izgubljeni, bojijo se prihodnosti, bežijo pred obveznostmi, v igri življenjske drame se čutijo odvečni in ravnodušni, so brez zavesti poklicanosti, brez načrtov za prihodnost ali pa s prihodnostjo, ki bo v celoti podoba sedanjosti.« (CD 76, 11c.) Mladim moramo tudi danes, kakor je to storil Andrej Simonu (prim. Jn 1.11), pokazati na Kristusa, z besedo in zgledom spregovoriti o njegovem klicu, o lepoti krščanstva in svobodi, ki jo prinaša Kristus. Papež Janez Pavel II. je v apostolski spodbudi z naslovom *Dal vam bom pastirjev* poudaril, da »je nastopil čas, ko moramo pogumno govoriti o duhovniškem življenju kot o neprecenljivi vrednoti« in nadaljuje, da je lahko »jasen predlog mladim ob pravem času odločilen, da vzbudi v poklicanem svoboden in pristen odgovor Bogu.« (CD 48, 39.)

Bog povrni vsem, ki ste sodelovali pri tej brošuri in tudi sicer storite vse, kar je v vaši moči, da bi poklicani slišali Gospodov klic, ki poklicane spremljate z molitvijo in darovanim trpljenjem, ki tudi s svojimi darovi pomagata ustanovam v Cerkvi na Slovenskem, kjer mladi preverjajo svojo poklicanost in se pripravljajo na redovniško oziroma duhovniško poslanstvo.

Silvester Fabijan, Novo mesto

Poslanica papeža Frančiška za 55. Svetovni dan molitve za duhovne poklice

POSLUŠATI, RAZLOČEVATI, ŽIVETI GOSPODOV KLIC

Dragi bratje in sestre!

Prihodnjega oktobra bo potekalo 15. redno splošno zasedanje škofovske sinode, ki bo posvečeno mladim in še posebno odnosu med mladimi, vero in poklicem. To bo priložnost, da globlje razmislimo, kako je poklicanost k veselju, ki nam ga namenja Bog, v središču našega življenja, in kako je to »Božji načrt za može in žene vseh časov«. (Škofovska sinoda, XV. redno splošno zasedanje, Mladi, vera in razločevanje poklicanosti, Uvod.)

55. svetovni dan molitve za poklice nam ponovno in močno oznanja to veselo novico: nismo žrtve naključja ali zaporedja neurejenih dogodkov, temveč nasprotno, naše življenje in naša navzočnost v svetu sta sad Božjega klica! Celó v nemirnih časih, v katerih živimo, nas skrivnost učlovečenja spominja, da nam Bog vedno prihaja naproti in je Bog z nami. Včasih prihaja po zaprašenih cestah našega življenja, sprejema naše silno domotožje po ljubezni in sreči ter nas kliče k veselju. V raznolikosti in edinstvenosti vsakega poklica, osebnega in cerkvenega, je treba poslušati, razločevati in živeti to Besedo, ki nas kliče od zgoraj; medtem ko naše talente stori rodovitne, nas pa naredi za orodje odrešenja v svetu in nas vodi k polnosti sreče. Ti trije vidiki – poslušanje, razločevanje in življenje – so bili prav tako navzoči od začetka Jezusovega poslanstva, ko je po dneh molitve in boja v puščavi obiskal svojo sinagogo v Nazaretu in tam poslušal Besedo, razločeval vsebino poslanstva, ki mu ga je zaupal Oče, in oznanjal, da je prišel, da ga uresniči »danes«. (prim. Lk 4,16-21.)

Poslušati

Gospodov klic ni tako jasen kot nekaj, kar moremo slišati, videti ali otipati v našem vsakdanjem izkustvu. Bog prihaja tiho in diskretno, ne da

bi nam jemal našo svobodo. Tako se lahko zgodi, da njegov glas zadušijo mnoge skrbi in opravki, ki zaposlujejo naše misli in naše srce. Prav je torej, da se odpremo za globoko poslušanje njegove Besede in življenja, da smo pozorni tudi na podrobnosti našega vsakdanjika, da se naučimo brati dogodke v luči vere in ohranjamo odprtost za presenečenja Duha. Posebnega in osebnega klica, ki si ga je Bog zamislil za nas, nikoli ne bomo odkrili, če bomo ostali zaprti sami vase, v svoje navade in vztrajali v drži malodušnega človeka, ki svoje življenje zapravlja v ozkosrčnem iskanju lastnega jaza. Tako bomo izgubili priložnost, da bi sanjali o velikih stvareh ter postali protagonisti te edinstvene in izvirne zgodovine, ki jo Bog želi pisati z nami. Tudi Jezus je bil poklican in poslan; zaradi tega je potreboval, da se zbere v tišini. Besedo je poslušal in bral v Sinagogi ter z lučjo in močjo Svetega Duha razodel njen polni pomen, sklicujoč se na svojo lastno osebo in na zgodovino izraelskega ljudstva. Drža poslušanja postaja danes vse težja, ker smo potopljeni v hrupno družbo, v silovitost obilja spodbud in informacij, ki polnijo naše dneve. Z zunanjim hrupom, ki včasih prevladuje v naših mestih in soseskah, sta večkrat povezani tudi naša notranja razpršenost in zmeda, ki nam ne dovolita, da bi se ustavili in uživali v okušanju kontemplacije, v miru razmislili o okoliščinah svojega življenja ter zaupa-joč v dobrohoten Božji načrt za nas naredili rodovitno razločevanje. Toda, kakor vemo, Božje kraljestvo pride, ne da bi delalo hrup in ne da bi zbujalo pozornost (prim. Lk 17,21), njegova semena pa moremo zbrati samo, kadar znamo kot prerok Elija vstopiti v globine svojega duha in pustimo, da se ta odpre za komaj zaznaven glas Božjega šepeta (prim. 1 Kr 19,11-13).

Razločevati

Ko Jezus v Sinagogi v Nazaretu bere odlomek iz preroka Izaija, razločuje vsebino poslanstva, za katero je bil poslan, in ga predstavi tistim, ki so pričakovali Mesija: »Duh Gospodov je nad menoj, ker me je mazilil, da prinesem blagovest ubogim. Poslal me je, da oznamim jetnikom prostost in slepim vid, da pustim zatirane na prostost, da oznamim leto, ki je ljubo Gospodu.« (Lk 4,18-19.) Na enak način lahko vsak od nas odkrije svoj lasten poklic samo z duhovnim razločevanjem. To je proces, v katerem oseba, v dialogu z Gospodom in v poslušnosti glasu Duha, pride do tega, da napravi temeljno izbiro, začeniši z izbiro svojega življenjskega stanu (Škofovska sinoda, XV. redno splošno zasedanje, Mladi, vera in duhovno razločevanje II, 2). Še posebno odkrivamo, da ima krščanski poklic vedno

tudi preroško dimenzijo. Kakor nam pričuje Sveto pismo, so bili preroki poslani ljudem v situacijah velike materialne negotovosti ter duhovne in moralne krize, in sicer z naročilom, da bi v Božjem imenu ljudem govorili besede spreobrnjenja, upanja in tolažbe. Kakor veter, ki dviga prah, prerok vznemirja napačno mirnost vesti, ki je pozabila Gospodovo besedo, razločuje dogodke v luči Božje obljube in pomaga ljudstvu opaziti znamenja vzhajanja zarje v temi zgodovine. Tudi danes potrebujemo razločevanje in preroštvo; premagati je treba skušnjave ideologije in prepuščanja usodi ter v odnosu z Gospodom odkrivati kraje, sredstva in situacije, po katerih nas kliče. Vsak kristjan bi moral razvijati sposobnost »razbrati znotraj« lastnega življenja in prepoznati, kam in k čemu ga kliče Gospod, da bi nadaljeval njegovo poslanstvo.

Živeti

Končno Jezus oznanil novost sedanjega trenutka, ki bo mnoge navdušila, druge pa zakrknila. Čas se je dopolnil in On, od Izaija oznanjeni Mesija, je maziljen, da reši jetnike, ozdravi slepe in oznanil usmiljeno ljubezen Boga do vsake stvari. Resnično, »danes se je to Pismo izpolnilo, kakor ste slišali,« (Lk 4,20) zatrdi Jezus. Veselje evangelija, ki nas odpre za srečanje z Bogom ter z brati in sestrami, ne more čakati naše počasnosti in lenobnosti; ne more se nas dotakniti, če slonimo pri oknu z izgovorom, da še vedno čakamo na ugoden čas; za nas se tudi nikakor ne more uresničiti, če takoj danes ne prevzamemo tveganja in se ne odločimo za neko izbiro. Poklic je danes! Poslanstvo kristjana je za sedanjost! In vsak od nas je poklican – v laiško življenje v zakon, v duhovniški poklic v službenem duhovništvu ali v življenje posebne posvetitve – da bi postal Gospodova priča, tukaj in sedaj. Ta danes, ki ga je Jezus oznanil, nam dejansko zagotavlja, da Bog še naprej prihaja, da bi odrešil človeštvo in nas naredil deležne svojega poslanstva. Gospod še naprej kliče ljudi, da bi bili z njim in hodili za njim v odnosu posebne bližine, v njegovi neposredni službi. In če nam da razumeti, da nas kliče, naj se popolnoma posvetimo njegovemu Kraljestvu, se nam ni treba bati. Lepo je – in velika milost – biti popolnoma in za vedno posvečeni Bogu in službi bratom. Gospod tudi danes kliče, naj hodimo za njim. Ni nam treba čakati, da bomo popolni, da bi odgovorili s svojim velikodušnim »tukaj sem«, niti se ni treba bati svojih meja in svojih grehov, temveč z odprtim srcem sprejeti Gospodov glas. Poslušati ta glas, razločevati svoje osebno poslanstvo v Cerkvi in svetu ter ga končno živeti

v »danes«, ki nam ga daje Bog. Naj nas presveta Marija; dekle, ki je živelo na obrobju, ki je poslušalo, sprejelo in živelo Božjo besedo, ki je postala človek; vedno varuje in spremlja na naši poti.

V Vatikanu, 3. decembra 2017
Prva adventna nedelja

Frančišek

Nagovori in prošnje za vsak dan

PRVI DAN

Nedelja, 15. april

Uvod v mašo

Na tretjo velikonočno nedeljo smo se zbrali pri sveti maši, da bi se srečali z vstalim Zveličarjem, poslušali Njegovo besedo in bili z Njim pri lomljenju kruha, saj bomo le tako deležni Njegovega miru in bomo pričeli Njegove usmiljene ljubezni v svetu.

Danes začinjamo tudi molitveno osmino za duhovne poklice. Pri tej sveti daritvi prosimo, da bi se nas Gospod usmilil in nam podaril duhovnih poklicev. Prosimo za vse, ki jih Bog kliče k hoji za njim, da bi pogumno in z veseljem odgovorili temu klicu. Ne pozabimo moliti tudi za zvestobo in svetost vseh poklicanih. Da bomo vredni darov, za katere prosimo, najprej priznajmo in obžalujemo nezvestobo v svojem življenju po veri.

Božja beseda: Apd 3,13-15; Ps 4; 1 Jn 2,1-5; Lk 24,35-48

Nagovor: ON JE NAJBOLJ ZANESLJIV

Stojimo pred zaprtimi vrati. Trkamo in prosimo, ampak se redko odprejo, da skozi vstopi delivec Božjih skrivnosti. Tudi ta teden bomo trkali na Božje usmiljenje, prosili, da nam Bog da svetih duhovnikov in da tiste, ki so na tej poti, utrdi v svetosti. Res je, zdi se, da vrata iz strahu pred ljudmi ostajajo trdno zaprta in zapahnjena. To, kar je videti na zunaj, je odsev srca. V njem je velik nemir, kaj bo. Kaj bo, če nas ne bo? Kaj bo, ker je tako hudo? Nič se ne da pomagati! Skoraj zacementirani se v tem stanju začnemo tolažiti, da niti ni potrebe, da bi se kaj odpiralo, kaj spremenilo. Jaz nisem tisti, ki naj se odpre. Drugi so. Vrata poklicev se v zadnjem času tako redko odprejo. In če slučajno se, smo veseli tistih, ki med nas prihajajo

skoznje? Kako malo jih je in nekateri so prav slabotni, kakor tudi mi. Zato je tukaj teden duhovnih poklicev. Molitev in prošnja, da bi vsak izmed nas kot dober kristjan odgovoril Kristusovemu klicu, ki vabi k ljubezni. Vrata milosti, skozi katera bodo vstopili novi tako potrebni duhovni poklici, se imenujejo vrata ljubezni. V zaprtem prostoru zmanjkuje zraka. Vrata so zaprta od znotraj. Zaradi nas so zaprta, da bi bili varni. Vse naj ostane tako, kot je. Naj nihče ne pride skoznje. Vendar to Jezusa ne zadrži. Jezus prihaja tudi pri zaprtih vratih, da nas opogumi.

Učenci pa so presenečeni. Od kod tak šok, saj je to vendar On, ki so mu zaupali in šli za njim. Reče jim: »Mir vam bodi.« Rad bi jih umiril. Oni pa so še naprej vznemirjeni in obdaja jih strah. Jezus, ki čuti njihovo notranjost, vidi, da tudi dvomijo. Tedaj jim da na razpolago sebe celega v vseh petih čutih, da bi razblinil vse njihove dvome. Dovolj jim, da se ga dotaknejo (tip), da ga pobližje pogledajo (vid). Vpričo njih je jedel pečeno ribo (okus in vonj) in končno jim govori, da bi slišali, se spomnili vseh besed, ki jih je govoril in učil prej (sluh). V tistem pa, ki se drži njegove besede, je Božja ljubezen resnično postala popolna (1 Jn 2,5). Vstali Jezus je s svojo navzočnostjo pomagal apostolom pri popolni življenjski odločitvi zanj – to je duhovni poklic.

Pri vsaki odločitvi največje težave povzročajo dvomi. Ko gre za življenjsko odločitev, je to še toliko bolj važno. Če odlašamo z njo, se nam lahko zgodi kot osličku, ki je stal med dvema kupoma sena in se ni mogel odločiti niti za levega niti za desnega. In na sredi je žalostno shiral. Zavedamo se, da je odločitev povezana z odgovornostjo. Čeprav nam odgovornost morda ni najbolj všeč, je vendar prav ta najbolj povezana z ljubeznijo.

Ena od definicij vere pravi, da je vera prepričanje o stvareh, ki se ne vidijo. Biti prepričan in ne dvomiti. Nisem še popolnoma prepričan in zato čakam. Kaj čakaš? Večje prepričanje? Če čakaš, ne iščeš. Če čakaš, ne boš bolj prepričan, ampak kvečjemu manj, ker ti zmanjkuje moči, da bi šel.

In ko si na poti, res pridejo različne ovire. Saj ne gremo na pot, da bomo grešili in zadevali ob ovire. Če pa že pride do tega, se ni bati. Zavedamo se, da imamo zagovornika Jezusa, ki je sprava za naše grehe. On je najbolj zanesljiv. Uporabljal te bo kot orodje v svojih rokah. Res je, delo te umaže, vendar te svete Jezusove roke posvetijo. In bolj ko pustiš, da te Gospod uporablja, bolj si z njim posvečen, pa čeprav se včasih zdi, da je zato orodje skrhan. Vendar vemo – Gospod Bog je dober Gospodar. On prizanaša vsemu, vzdržuje vse, ker je njegovo, Gospodar, ljubitelj življenja. (prim. Mdr. 11, 26.)

Dobre zglede dajejo le prepričane osebe, ki ne dvomijo. To so tudi apostoli. Mi smo o marsičem prepričani, pa dvomim, da bi za to dali svoje življenje. Apostoli pa so bili pripravljene umreti za resnico, da je Jezus vstal od mrtvih. Za ceno svojega življenja, vsi od prvega do zadnjega gredo in pričujejo, da so videli vstalega Jezusa Kristusa. To so bili pripravljene potrditi z mučeniško smrtjo. Kakšen velik dokaz za Jezusovo vstajenje. Njihova zagnanost po vstajenju je tako močna in še danes priča, da vstopamo k Jezusu v prazen grob.

Pričevati za vstalega Jezusa je osnova duhovnemu poklicu. Od tega pričevanja je odvisno tvoje večno življenje in večno življenje vseh drugih ljudi. Mogoče bo kdo trdil – saj je Jezus umrl in vstal zame in za vse druge, pa če to vemo ali ne, če verujemo ali ne. Jezusovo naročilo apostolom pa je jasno: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu! Kdor bo sprejel vero in bo krščen, bo rešen, kdor pa ne bo sprejel vere, bo obsojen.« (Mr 16, 15-16.) Daj mi svoje – poslušno srce.

Molitev za duhovne poklice mora postati moj življenjski odgovor pričevanja za vstalega Jezusa.

Prošnje vernikov:

Vstali Zveličar se je večkrat prikazal svojim učencem, jih poslušal, opogumljal in utrjeval v veri. Z zaupanjem mu odprimo svoja srca in ga prosimo:

1. Vstali Zveličar, prosimo te za papeža, škofe, duhovnike, redovnike in redovnice, da bi bili žive priče Tvojega vstajenja v svetu.
2. Vstali Zveličar, usmiljeno se ozri na nas in nam podari novih duhovnih poklicev.
3. Vstali Zveličar, ko si se učencem po vstajenju prikazal, si jim podaril svoj mir. Podari ta mir vsemu svetu.
4. Vstali Zveličar, pomagaj vsem kristjanom, da se bomo držali tvojih naukov in besed ter po njih živeli.
5. Vstali Zveličar, pomagaj nam, da ne bomo nikogar obsojali in bodi blizu vsem, ki so zaradi tebe pregnani.
6. Vstali Zveličar, sprejmi k sebi v večno veselje vse umrle in potolaži vse, ki za njimi žalujejo.

Dobri Bog, hvala ti, ker nas rad poslušáš in nam pomagaš. Usliši tudi te naše prošnje, ki ti jih izročamo po tvojem Sinu Jezusu Kristusu, našem vstalem Zveličarju. Amen.

DRUGI DAN

Ponedeljek, 16. april

Uvod v mašo

Jezus je poklical učence in jih povezal v skupnost. Tudi mi smo po krstu vključeni v Cerkev in v našo župnijsko skupnost. Povabljeni smo, da v njej živimo, delamo in pričujemo za Kristusa. Vsak od nas je pomemben pri graditvi občestva župnijske skupnosti.

Na začetku te svete daritve pogledjmo v svoje srce in premisljmo, kakšen odnos imamo do naše župnijske skupnosti ter celotne Cerkve, kateri pripadamo. Pokesajmo se!

Božja beseda: Apd 6,8-15; Ps 119; Jn 6,22-29 ali

Sv. Bernardka Lurška, obvezni god: Sof 2,3; 3,12-13; Ps 148; Mt 5,1-12

Kratek nagovor: ŽUPNIJA, KRAJ POKLICANOSTI V OBČESTVO

Ko govorimo o poklicanosti, o duhovni razsežnosti te poklicanosti, je za vsakega poklicanega to enkratno dogajanje in izziv. Mlad človek mu odgovori ali ne.

Sam se dobro spominjam svojega domačega župnika Viktorja. Bil je goreč duhovnik, velik častilec Jezusovega in Marijinega Srca. Imel je poslušno srce za Božje stvari. Bil je mož molitve in se ni ukvarjal s politiko, ne z drugimi družbenimi dogajaji. Bil je predvsem duhovnik. Bil sem njegov ministrant. Nikoli me ni nagovarjal v duhovniški poklic ali plačeval ministriranja. Tudi pozneje, ko nisem odšel v srednjo šolo, ker ni bilo mogoče, sem z veseljem sodeloval pri župnijskem delu, tako kot zakristan in kot pomoč pri drugih župnijskih opravilih. To delo mi je bilo v veselje, ne da bi sploh pomislil na duhovništvo. Posebno zanimivo je bilo spremljanje duhovnika na »previdevanje« k bolniku.

In počasi je zorelo tisto Božje povabilo, ki se je razodelo v služenju vojaškega roka v Srbiji. Z današnjo Božjo besedo bi lahko opredelil svojo po-

klicanost: Zapiši, povabljen si na obhajanje Jagnjetove gostije. In Gospodu sem odgovoril. Tukaj sem! Danes sem že petinštirideset let duhovnik in nikoli mi ni bilo žal te odločitve. Bogu hvala za to poklicanost!

Moja večna želja in prošnja je, da bi mladi ljudje prisluhnili povabilu in mu sledili. Zagotovljena jim je sreča, po kateri vsakdo hrepeni. Deliti Božje darove, posredovati Božje usmiljenje, tolažiti žalostne in jim vlivati upanje, deliti kruha lačnim in žejnim ter dvigati potrte. To je največje poslanstvo poklicanega, njegova največja sreča in najbolj potrebno delo v današnjem času.

Občestvo kot je župnija je prava takrat, ko čuti v svojem obstoju, da moli in dela za duhovne poklice. Poklici se bodo ponovno prebudili in rasli, če bo občestvo prevečala živa vera, če bo v njej dovolj prostora za življenje in moralne vrednote, če se bosta v njej prepletala ljubezen in dobrota. Tudi na tem področju velja Benediktovo pravilo: Moli in delaj!

Prošnje vernikov:

Obrnimo se sedaj na našega Gospoda in ga prosimo:

1. Gospod, prosimo te za našega župnika in druge duhovnike, da bi vse njim zaupane ljudi kot dobri pastirji z ljubeznijo vodili k Tebi.
2. Gospod, prosimo te za vse naše župljane, da bi vedno bolj postajali enega duha in srca.
3. Gospod, pokliči tudi iz naše župnije mlade v duhovniški, redovniški ali misijonski poklic.
4. Gospod, prosimo te za vse, ki trpijo na duši in telesu. Pomnoži jim vero, upanje in ljubezen.
5. Gospod, pomagaj nam, da bi v vsakdanjem življenju delali ne samo za zemeljske dobrine, ampak tudi za to, kar večno ostane.
6. Gospod, podeli večno veselje vsem pokojnim župljanom.

Dobri Bog, vedno znova z zaupanjem prihajamo k tebi. Hvala, ker nas poslušáš. Tudi danes usliši naše prošnje po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

TRETJI DAN

Torek, 17. april

Uvod v mašo

Božja beseda nas bo danes spomnila na trpljenje prvega mučenca sv. Štefana. Skozi vso zgodovino, pa tudi danes, so mnogi duhovniki, misijonarji, redovniki in redovnice izpostavljeni nasprotovanju, nasilju, prepovedovanju njihovega dela, izgnanstvu, vendar vztrajajo in zaupajo v Božjo previdnost. V tem tednu molitve za nove duhovne poklice se spomnimo tudi njih in jih v svojih prošnjah izročimo Gospodu. Da bodo naše prošnje uslišane, se Bogu približajmo s čistimi srci; obžalujmo svoje grehe in slabosti.

Božja beseda: Apd 7,51-8,1; Ps 31,3-4.6-7.8.17.21; Jn 6,30-35

Kratek nagovor: DRUŽINA, ZIBELKA VERE IN POKLICANOSTI

Jezus vsakega človeka vabi, naj hodi za njim, naj živi po evangeliju, naj sodeluje pri njegovem odrešenjskem poslanstvu, nekatere pa kliče, naj mu posvetijo vse svoje življenje. Kliče dovolj močno, vendar je vedno manj tistih, ki slišijo njegov klic. Zakaj?

Življenje se začne v družini, tudi vera živi v družini, se pogloblja, se predaja mlajšim rodovom. In kaj lahko kot družina storimo za nove duhovne poklice?

Prvi pogoj je gotovo trdna osebna vera nas staršev, živ odnos z Bogom, pa tudi pristni medsebojni odnosi med družinskimi člani. V družini, kjer si vzamejo čas za pogovor, bo možno spregovoriti tudi o duhovnih poklicih, predstaviti koga, ki ga je Bog poklical, pa ga naša družina mogoče pozna. Pomembno je, kakšno mnenje imamo o domačih dušnih pastirjih, ali jih spoštujemo, cenimo njihov trud, smo jim hvaležni, jim priskočimo na pomoč ... Po naših besedah si bodo otroci ustvarili sliko o njih in njihovem delu, zato naj napačna beseda staršev ne uniči morebitnega Božjega klica v družini. Tudi molitve se otrok nauči v družini, zato vključimo v naše molitve prošnje

za duhovne poklice. Najveličastnejša molitev je vsekakor sveta evharistija. Starši, ki skupaj z otroki sodelujejo pri sveti maši ter se doma še pogovarjajo o slišani Božji besedi, so na pravi poti posredovanja vere mlajšim rodovom.

Smo v tednu molitve za nove duhovne poklice. Starši in stari starši, potrudimo se, da bodo naši otroci spoznali, kako so nam ti poklici potrebni. Življenje brez vere, brez Boga, je ena sama praznina, žalost. In kdo nam bo oznanjal evangelij in delil zakramente, če se nihče več ne bo odločil slediti Božjemu klicu?

Ob molitvah za nove duhovne poklice pa prosimo Gospoda tudi za stanovitnost že poklicanih; nakloni jim moči, da bodo vztrajali v svoji odločitvi, da svoje življenje izročijo Jezusu – kakor Štefan v današnjem berilu.

Prošnje vernikov:

Jezus nam v današnjem evangeliju govori o hrani, ki prihaja iz nebes. Skupaj kot ena družina prosimo Gospoda, da bi bili vedno pripravljene sprejemati njegove milosti in ne bi bili nikoli lačni njegove ljubezni.

1. Gospod, prosimo Te za vse, ki jih kličeš v Božjo službo evangelija, da bi začutili Tvoj klic in se mu tudi odzvali.
2. Gospod, prosimo Te za naše družine, da bi s svojim življenjem po evangeliju postale zibelke vere in poklicanosti.
3. Gospod, prosimo Te za državne voditelje, naj se zavzemajo za pravičnost in mir na svetu.
4. Gospod, prosimo Te za duhovnike, redovnike in redovnice, da bi Ti po zgledu prvega mučenca Štefana vdano služili in se ne bi nikoli počutili nemočne v svoji poklicanosti.
5. Gospod, prosimo Te za pastoralne delavce v naši župniji, blagoslavljal njihovo delo in jim daj moči, da bi nas vedno varno vodili k tebi.
6. Gospod, prosimo Te za vse pokojne duhovnike, redovnike in redovnice, ki so nam s svojim življenjem posredovali vrednote krščanske vere, naj uživajo večno plačilo v nebesih.
7. Gospod, prosimo Te za vse nas, da bomo spoznali pomen duhovnih poklicev za naše življenje, molili za nove in že poklicane ter jim po svojih močeh pomagali.

Gospod Bog, tvoj Sin nam govori: »Kjer sta dva ali so trije združeni v mojem imenu, tam sem jaz med njimi.« Usliši naše prošnje po Velikem duhovniku Jezusu, ki s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje vekomaj.

ČETRTE DAN

Sreda, 18. april

Uvod v mašo

V evangeliju bomo danes slišali Jezusove besede: »Kajti nisem prišel iz nebes, da bi uresničil svojo voljo, ampak voljo tistega, ki me je poslal.« Prav te Jezusove besede so spodbuda za vsakega izmed nas, da v življenju izpolni Božjo in ne svojo voljo. Pri tej evharistični daritvi te prosimo, da bi imeli Bogu poslušno srce. Na začetku te svete daritve pa najprej pogledjmo v svoje srce in obžalujmo vse trenutke, ko nismo bili poslušni Bogu.

Božja beseda: Apd 8,1-8; Ps 66; Jn 6,35-40

Kratek nagovor: REDOVNIŠTVO, ZGLED SLUŽENJA V PODARJANJU SEBE

Ko gledamo in premišljujemo Jezusovo življenje, vedno znova odkrivamo njegovo brezpogojno ljubezen, predanost in poslušnost nebeškemu Očetu. Tako predan in poslušen je bil, da je daroval svoje življenje za nas. Jezusova pot je pot za vsakega človeka, še posebej tistega, ki ga kliče, naj mu sledi v redovnem poklicu. Bogu posvečeni smo povabljeni, da darujemo svoje življenje Bogu in bližnjemu vsak dan, v vsakem trenutku in v vseh okoliščinah. To služenje in podarjanje imata veliko načinov: molitev, izpolnjevanje vsakodnevnih dolžnosti, poučevanje, vzgoja, skrb za družine, bolne, uboge, pomoči potrebne, zatirane ... Ko sprejemamo njihove skrbi za svoje, se boleče zavemo, koliko ljudi trpi pomanjkanje in krivico. Zavzemamo se, da bi odstranili vzroke krivic najprej v svoji okolici ter gradili svet miru, pravičnosti in ljubezni ter ohranjali stvarstvo. Prizadevamo si živeti preprosto, pravilno vrednotiti človeško delo in spoštovati dostojanstvo vsakega človeka. Ko okrepljeni s Kristusovo milostjo sledimo njegovemu zgledu, smo zaradi Božjega kraljestva pripravljene trpeti pomanjkanje, zaničevanje, zatiranje ter sprejeti tudi smrt. Moč za tako darovanje življenja prejemamo v molitvi in vsakodnevem obhajanju evharistije. Ta

nas spodbuja, da damo svoje življenje za to, da bi med vsemi ljudmi prišlo do globlje občestvenosti in večje medsebojne povezanosti. V Jezusovem darovanju lastnega življenja Očetu za nas doživljamo in čutimo klic, da mu brezpogojno sledimo v besedah in dejanjih. Misel na Jezusa in posnemanje njegovega zgleda nas spodbujata, da živimo evharistijo v svojem vsakdanjem življenju in da se popolnoma darujemo za druge.

Velika opora nam je tudi Marija. Njeno življenje je popoln vzor odgovora Svetemu Duhu, predanosti Kristusu in celostnega darovanja samega sebe Očetu, za kar si prizadevamo, ko živimo v duhu naših zaobljub čistosti, uboštva in pokorščine. Marijo posnemamo v poslušanju in odprtosti. Tako se je poglobila v sprejeto besedo in bila tako združena z Bogom, tako je hrepenela, da bi se izpolnila Njegova volja, da se je Božja Beseda mogla po njej učlovečiti. Kakor ona se tudi mi trudimo izpolniti, kar nam Gospod reče, saj nas naša redovna pravila vabijo prav k takemu načinu vsakdanjega darovanja življenja.

Prošnje vernikov:

Dobri Bog, k tebi prihajamo z našimi prošnjami:

1. Dobri Bog, prosimo Te za papeža, škofe in duhovnike, da bi pogumno oznanjali Tvojo besedo.
2. Dobri Bog, prosimo Te za vse tebi posvečene, da bi Te poslušali in izpolnili Tvojo voljo.
3. Dobri Bog, bodi blizu vsem preganjanim kristjanom in jih reši iz njihovih stisk in nevarnosti.
4. Dobri Bog, prosimo Te tudi za vse preganjalce in zasmehovalce Cerkve, da bi našli pot do Tebe.
5. Dobri Bog, prosimo Te, da bi se družine srečevale s teboj v zakramentih ter da bi mladi bili pripravljene oditi na pot za Teboj.
6. Dobri Bog, sprejmi k sebi v večno veselje vse naše rajne. Posebej Ti izročamo naše pokojne duhovnike.

Dobri Bog, hvala, ker nas vedno znova poslušaj in hvala, da Ti smemo izraziti svoje prošnje. Prosimo Te, usliši jih po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

PETI DAN

Četrtek, 19. april

Uvod v mašo

V berilu bomo danes slišali, kako Filip oznani veselo oznanilo o Jezusu dvorniku etiopske kraljice Kandake. Ta posluša Filipa z vsem srcem in izpove vero v Jezusa Kristusa Božjega Sina. Filip ga krsti. Tudi mi smo bili krščeni. Takrat so naši starši in botri za nas izpovedali vero, mi pa smo jo potem v življenju že mnogokrat. Biti kristjan namreč pomeni v vsakem trenutku in v vseh okoliščinah pripadati Kristusu, verovati in izpovedovati vero vanj. Smo se danes že odločili za Kristusa?

Poglejmo v svoje srce in se pokesajmo svojih grehov.

Božja beseda: Apd 8,26-40; Ps 66; Jn 6,44-51

Kratek nagovor: VSAK DAN NOVA ODLOČITEV ZA KRISTUSA

Cerkev na Zemlji ne more obstajati brez ljudi, ki so se odločili za Kristusa, ti pa ne morejo obstajati brez vernikov. Zakaj? – Odločili so se namreč za Kristusa. Mogoče zato, ker so bili v veri vzgojeni ali pa so jo spoznali preko drugih, ki verujejo in poznajo Jezusa; skratka, če ni vernikov, ni ljudi, ki bi se lahko odločili za Kristusa. Za odločitev pa ni potrebna le vzgoja v veri, ampak tudi Kristusov klic, ki te nagovarja za to odločitev. Jezus ne kliče ljudi v to službo samo zato, ker mu je tako všeč, ampak zato, da bi ljudje, ki ga slišijo, oznanjali njegov evangelij ostalim ljudem. Mogoče se zdi, da Jezus ne kliče vseh ljudi, pa ni res; Jezus kliče vsakogar, le da nekateri močneje slišijo njegov klic, nekateri pa malo manj, saj imamo vsi svobodno voljo, da se odločimo, ali bomo izpolnili Jezusov klic.

Jezus pa ne kliče vseh ljudi v isto službo; nekatere kliče kot duhovnike, redovnike, redovnice, brate, spet druge kot očete in matere, saj lahko Jezusov evangelij oznanjamo na različne načine. Evangelij lahko oznanjamo kot redovniki, redovnice pri verouku, kot duhovniki pri maši, ali pa kot starši svojim otrokom: tudi to je oznanjanje evangelija. Ni potrebno, da

smo vsi duhovniki in redovnice, da bi oznanjali evangelij; dovolj je, da vsi kristjani prinašamo Jezusov evangelij. To pa lahko storimo že tako, da se z ljudmi okoli sebe pogovarjamo o lepoti naše vere, da vedno pokažemo drugim spoštovanje, ljubezen, da smo usmiljeni do drugih, še posebej do tistih, ki to najbolj potrebujejo. To je prvi Jezusov klic, ki velja za vse – da si med seboj pomagamo, da ljubimo bližnjega kakor samega sebe. Jezus pravi tudi, da kjer sta dva, ali so trije zbrani v njegovem imenu, tam je on sredi med njimi. Jezus nas s tem kliče, da oznanjamo njegov evangelij, da ga bodo ljudje iskali in ga preko nas našli. Jezus ne želi, da se obnašamo, kot da imamo Boga le zase, ampak da to veselo oznanilo odrešenosti delimo naprej, da bomo nekoč vsi skupaj zbrani v njegovem imenu in bo On lahko sredi med nami vsemi. To pa seveda ne pomeni, da Jezus tvoje molitve ne sliši, ko moliš sam doma; to pomeni le, da naj oznanjamo njegov evangelij povsod tam, kjer smo, in da Kristus k temu kliče vsakega od nas.

Prošnje vernikov:

Jezus, Božji Sin, k Tebi prihajamo z vero in zaupanjem. Zato Te prosimo:

1. Jezus, utrdi in pomnoži našo vero in nam pomagaj, da se bomo vsak dan znova odločali zate.
2. Jezus, naj vsi ljudje izpolnimo svoje poslanstvo na zemlji.
3. Jezus, prosimo Te za družine, pritegni jih k sebi in pomagaj tistim v naših družinah, ki so v stiski.
4. Jezus, prosimo Te za vse bolne in trpeče, da bi vsak dan znova sprejemali svoje križe in hodili za teboj.
5. Jezus, odpri naša srca in roke, da bomo svoje dobrine delili s tistimi, ki jih nimajo.
6. Jezus, v Tvoje roke izročamo vse umrle, posebej še molivce za duhovne poklice.

Nebeški Oče, sprejmi naše prošnje in jih usliši po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

ŠESTI DAN

Petek, 20. april

Uvod v mašo

V današnjem berilu bomo slišali, kako je Jezus poklical Savla, ki je potem iz preganjalca postal njegova priča v svetu. Savel je ves gorel za Boga. Ko pa je spoznal Jezusa, je prav tako goreče oznanjal, da je Božji Sin. V njegovem življenju so se v polnosti izpolnile Jezusove besede, ki jih je o njem rekel Ananija: »... on mi je namreč orodje, ki sem ga izvolil, da ponese moje ime pred pogane in kralje in Izraelove sinove. In jaz mu bom pokazal, koliko mora trpeti za moje ime.« Savel je bil najprej del judovskega občestva, po krstu pa je nekaj časa bival z učenci in ob njih spoznaval Jezusa, nato pa gradil živa občestva po raznih pokrajinah.

Kako je z menoj, ki sem danes tu? Ali lahko o sebi rečem, da ves gorim za Kristusa? Premislimo in obžalujmo vse, kar nas ločuje od Boga.

Božja beseda: Apd 9,1-20; Ps 117; Jn 6,52-59

Kratek nagovor: KAJ IMA SREČA S ŠLAJERJEM?

Biti študent je res naporno, še posebej če si poleg vsega še animator ali pa skavt – morda celo oboje. Včasih, še posebno po napornem dnevu nikoli zadovoljnih profesorjev in dolgih načrtovanj, ki jim ni videti konca, pomislim, kako fino je biti nuna. Malo moliš, malo delaš, še malo moliš, se pogovarjaš, svetuješ ... Zdi se mi, da vsako dekle, ki odrašča v krščanskem okolju, vsaj enkrat v življenju razmišlja o duhovnem poklicu. Če že ne zaradi drugega, zveni kar praktično, preprosto – in mirno.

Ker študiram v Ljubljani, živim v Študentskem domu Uršula, pri uršulinah. Lahko rečem, da sem skoraj vsak dan v stiku s sestrami. Nima vsak priložnosti poznati 75-letne sestre, ki ji navdušenje nad vsakim trenutkom žari skozi debela stekelca očal, ali pa redovnice, ki meče na koš kot profesionalka ali zlije poln škafo vode na nič slutečega animatorja. Niso vse redovnice »zategnjene, resne in stroge« – zaljubljene so v Življenje in v svojega

zaročenca, Jezusa. Takšne žene so mi v pravi zgled življenja svojega poslanstva oz. poklica: ne pričujejo samo s »šlajerjem«, ampak se z ljubeznijo in gorečnostjo lotevajo izzivov, prisluhnejo in svetujejo brez obsojanja ter so tako žive, da žarijo.

V tem tednu molimo za nove duhovne poklice, vendar najprej molimo za vse tiste, ki so že na tej poti. Navadno vedno molimo z mislijo, da je duhovnikov in redovnikov premalo in prosimo Boga, naj nam jih da čim več; ne spomnimo pa se tistih, ki so že v službi Gospodu; tudi ti potrebujejo našo podporo in molitev, ker jim je težko, so na preizkušnji ali pa so samo nesrečni, ker niso dobili tistega, kar so pričakovali. Molimo in prosimo Gospoda, naj da vsem, ki se odločajo za duhovni poklic, besede duha in življenja, da bodo srečni in goreči v svoji odločitvi.

Prošnje vernikov:

Gospod Jezus, Ti poznaš naša srca, naša hrepenenja in tudi naše prošnje. Z zaupanjem se obračamo nate in Te prosimo:

1. Jezus, naj Cerkev po vsem svetu raste, se krepi in živi v Svetem Duhu.
2. Jezus, daj vsem, ki so v duhovnih poklicih, poslušno in zvesto srce.
3. Jezus, prosimo Te za vse, ki jih kličeš in se odločajo za duhovni poklic, da bodo trdni v svoji odločitvi in goreči ter srečni v poklicu.
4. Jezus, pomagaj nam, da bi duhovnike, redovnike in redovnice sprejemali, da jih ne bi kritizirali, ampak jim raje pomagali po svojih močeh.
5. Jezus, prosimo Te za naše družine, da bi v njih vladalo razumevanje in medsebojno spoštovanje pa tudi skupna molitev za duhovne poklice.
6. Dobri Bog, usmili se vseh, ki so umrli nagle in neprevidene smrti. Sprejmi jih k sebi v večno veselje.

Gospod Jezus, usliši te in še vse druge naše prošnje, poteši naše hrepenenje po Tebi in Tvoji ljubezni, ki živiš in kraljuješ ter nas ljubiš vekomaj. Amen.

SEDMI DAN

Sobota, 21 april

Uvod v mašo

Jezus v današnjem evangeliju opazi, da so mnogi učenci opustili hojo za njim, saj je bila pot težka, njegove besede pa trde. Čeprav imamo tudi sami veliko izzivov in skušnjav, poskusimo danes na svoje življenje pogledati skozi Petrove oči, ki na Jezusovo vprašanje: »Ali hočete oditi tudi vi?« odgovori: »Gospod, h komu pojdemo? Besede večnega življenja imaš in mi verujemo in vemo, da si ti Kristus, Božji Sin.« Pri tej sveti maši zato prosimo Jezusa, da nam razodene svoje besede večnega življenja in nas vodi po svoji poti, še posebej pa ga prosimo za tiste, ki si jih je izbral za pastirje svojega ljudstva.

Božja beseda: Apd 9,31-42; Ps 116,12-17; Jn 6,60-69

Kratek nagovor: PO KRISTUSOVIH STOPINJAH

Že kot majhen otrok sem se spraševal, od kod so svetniki črpali svojo moč. Še danes mi ostaja uganka, kako je na primer lahko don Bosko v devetnajstem stoletju vlil upanje v srca tisočih mladih ali kako je mati Terezija, zgubana starka, rešila na stotine življenj na obrobju Kalkute. Sprašujem se, zakaj se več mladih ne odloči za pot popolne predanosti Kristusu, če je tako očitno, da bi na ta način naredili veliko dobrega. Razlogov je seveda veliko. Prve besede, ki mi pridejo na misel, so besede učencev iz današnjega evangelija: »Trda je ta beseda, kdo jo more poslušati?« Jezus, čeprav ljubeč in sočuten, od nas velikokrat zahteva, da smo ponižni ali da se odrečemo kakšnim posvetnim razvadam, ker nam želi dobro, čeprav v naših očeh ti dobrohotni nasveti velikokrat zvenijo kot krute prepovedi in zakoni. Menim, da je Jezus s svojim naukom in smrtjo na križu naredil prelomni korak. Postavil je popoln zgled predanosti in ljubezni. Odrešil nas je greha in nas postavil za Božje otroke, njegove brate in sestre. Vse, kar pa pričakuje od nas je, da zvesto hodimo po njegovih stopinjah, pri-

čujemo za njegov nauk in se ljubimo med seboj. Preprosto, kajne? Če bi nam mladim le uspelo videti Jezusov zgled, njegovo ljubezen in prijetno breme, namesto da se bojimo opazk in nestrpnosti drugače mislečih, ki jih prinaša duhovni poklic.

Seveda Bog ne kliče vsakogar, je pa zato še toliko bolj pomembno, da molimo za tiste, ki jih. Da te ljudi spodbujamo in jim na njihovi poti stojimo ob strani. Čeprav je pot po Jezusovih stopinjah uhojena, to ne pomeni, da je lahka. Še Jezusovi učenci, ki so hodili po sveže uhojeni poti, so velikokrat padli. Jezus, zato te prosimo za vse tiste, ki so slišali Tvoj klic, da bi pogumno in krotko stopali po poti, ki si jo pripravil za njih.

Prošnje vernikov:

Gospod, na koga naj se s svojimi prošnjami obrnemo, če ne na Tebe? Prosimo Te, poslušaj naše prošnje in jih usliši, če je taka Tvoja volja.

1. Gospod, prosimo Te za vse tiste v duhovnih poklicih, ki omagujejo na poti hoje za teboj, da ne bi omagali, ampak bi poglobili in utrdili svojo poklicanost.
2. Gospod, razodeni nam besede večnega življenja in nam pokaži, kaj moramo storiti v življenju.
3. Gospod, Ti si daroval svoje življenje za nas, naj se tudi mi darujemo Tebi in vsem ljudem.
4. Gospod, prosimo Te za vse, ki v življenju padajo, naj s Tvojo milostjo vstanejo in hodijo po poti, ki si jo pripravil zanje.
5. Gospod, prosimo Te za mir v naših srcih in na svetu.
6. Gospod, sprejmi duše naših rajnih bratov in sester ter jih osreči s svojo neskončno ljubeznijo.

Gospod, hvala, ker lahko vedno znova prihajamo k Tebi. Hvala, ker poslušaj naše prošnje. Usliši jih po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

OSMI DAN

Nedelja, 22. april

Uvod v mašo

Danes je 4. velikonočna nedelja, nedelja dobrega pastirja in svetovni molitveni dan za duhovne poklice. Zahvalimo se Bogu za vse, ki so v duhovnih poklicih ter ga prosimo za njihovo zvestobo in predanost ter svetost. Prosimo pa tudi, da bi Bog poklical fante in dekleta, da bi hodili za njim.

V evangeliju bomo slišali o Jezusu, dobrem pastirju in njegovem odnosu do ovc, pa tudi o odnosu ovc do Pastirja. Te ga poslušajo in hodijo za njim. Dobri pastir pa je pripravljen dati svoje življenje zanje. Odprimo svoje srce pri tej sveti daritvi, da bomo tudi mi slišali Jezusov glas in mu sledili v vsakdanjem življenju zveste hoje. Iskreno obžalujmo, če tega ne delamo vedno.

Božja beseda: Apd 4,8-12; Ps 118; 1 Jn 3,1-2; Jn 10,11-18

Homilija: ŠLA MOJA POT BO PRED NJEGOV OLTAR

Naš blaženi mučenec Alojzij Grozde, zavetnik mladih, je po duhovnih vajah in poglobljeni molitvi zapisal: »Odslej ljubezen moja boš le ti, le tebe moja pesem bo slavila, po tvojih potih noga bo hodila, le zate bilo bo srce vse dni ... Po novih potih šel bom v nove dni, srca in duše Bog bo le vladar, šla moja pot bo pred Njegov oltar.« Tako lahko zapiše poslušno srce, ki v srcu ne sliši le tega, kar si želi, ampak kar pred Bogom spozna, da je Njegova volja. V času izrazito sekulariziranega razmišljanja, uporabe pametnih telefonov, obsedenosti od interneta, je take Božje navdihe in Božji klic vedno težje zaznati, slišati in predvsem sprejeti.

Papež Frančišek je v poslanici za nedeljo dobrega pastirja, svetovni dan molitve za duhovne poklice in pred jesenskim zasedanjem škofovske sinode, ki bo posvečena mladim, spregovoril o treh predpogojih – držah – za rast duhovnega poklica. Potrebni so: poslušnost, razločevanje in življenje Gospodovega klica.

1. Naše življenje ni sad naključja. Naše življenje in naša navzočnost v svetu sta sad Božjega klica! Tudi v današnjih nemirnih časih nas skrivnost učlovečenja spominja, da nam Bog vedno prihaja naproti in je Bog z nami. On prihaja naproti po zapuščenih cestah našega življenja, sprejema naše silno domotožje po ljubezni in sreči ter nas kliče k veselju.

Gospodov klic pa danes ni tako jasen kot nekdanj. »Bog prihaja tiho in diskretno, ne da bi jemal našo svobodo. Tako se lahko zgodi, da njegov glas zadušijo mnoge skrbi in opravki zaposlujejo naše misli in naše srce.« (Iz poslanice.) Osebni klic lahko presliši, kdor v drži malodušnega človeka zapravlja svoje življenje v ozkosrčnem iskanju lastnega jaza. Papež pravi, da drža poslušanja danes postaja vse težja, ker smo potopljene v hrupno družbo, v silovitost obilja spodbud in informacij, ki polnijo naše dneve. »Z zunanjim hrupom /.../ sta povezani tudi naša notranja razpršenost in zmeda, ki nam ne dovolita, da bi se ustavili /.../ v miru razmislili o okoliščinah svojega življenja ter napravili, zaupajoč v dobrohoten Božji načrt za nas, rodovitno razločevanje.« (Iz poslanice.)

Poleg osebnih notranjih ovir za sprejem Božjega klica naredi svoje tudi vpliv okolja. Družba ne le da ne podpira verske pripadnosti in drže, ampak jo prezira. Če je že povsem ne zavrača, ima vsaj brezbrizen odnos do nje in priznava kvečjemu njeno karitativno in socialno delo.

2. Mlad človek mora tudi razločevati in razbrati znotraj lastnega življenja, kam in k čemu ga kliče Gospod. Jezus je začel javno delovanje z oznanilom svojega poslanstva v shodnici v Nazaretu, ko je dejal, da ga Duh pošilja, »da oznanim jetnikom prostost in slepim vid, da pustim zatirane na prostost, da oznanim leto, ki je ljubo Gospodu.« (Lk 4,18-19.) Zavedal se je poslanstva dobrega pastirja. Zato je pričeval za to poslanstvo vsak trenutek s svojim življenjem ter tako privabil vse apostole in druge učence. To velja tudi danes. Pristno krščansko življenje, zlasti duhovnikov, čeprav smo hkrati tudi slabotni in nosimo duhovni zaklad v prstenih posodah, rojeva duhovne poklice.

3. »Gospod še naprej kliče ljudi, da bi bili z njim in bi hodili za njim v odnosu posebne bližine v njegovi neposredni službi.« (Iz poslanice.) Naj nikogar ne hromi misel o nepopolnosti in grešnosti, da zato ne sprejel Gospodovega vabila. Nihče naj se ne boji svojih meja in svojih grehov in naj ne čaka, da bo popoln, da bo potem odgovoril s svojim velikodušnim: »Tukaj sem, Gospod.«

Papež zaključuje poslanico: »Naj nas presveta Marija, dekla, ki je živela

na obrobju, ki je poslušala, sprejela in živela Božjo besedo, ki je postala človek, vedno varuje in spremlja na naši poti.« Naj Marija, Kraljica apostolov, sprejme pod svoj plašč vse, v katere je Sveti Duh položil seme duhovnega poklica. Amen.

Prošnje vernikov:

Dragi bratje in sestre, kot ena družina smo zbrani ob Jezusu, dobrem pastirju. Ponižno ga prosimo:

1. Jezus, dobri pastir, prosimo Te za papeža, škofe, duhovnike in redovnike, da bi bili žive in dejavne priče Božje ljubezni v svetu.
2. Jezus, dobri pastir, Ti praviš: »Prositate Gospoda žetve, naj pošlje delavcev na svojo žetev.« Pokliči mlade, da bi hodili za Teboj z vsem srcem, vso dušo in vsem mišljenjem.
3. Jezus, dobri pastir, Ti si dal življenje za svoje ovce. Naj ne bo naša pomoč drugim samo na jeziku, ampak naj jim pomagamo v dejanju in resnici.
4. Jezus, dobri pastir, prosimo Te za vse mlade, da bi našli smisel svojega življenja.
5. Jezus, dobri pastir, prosimo Te za starše in vzgojitelje, da bodo otroke vzgajali v pogumne in odgovorne ljudi.
6. Jezus, dobri pastir, prosimo Te za vse, ki so zašli na stran pota, da se vrnejo k Tebi.
7. Jezus, dobri pastir, sprejmi k sebi vse rajne, da se bodo veselili z vsemi svetimi in Te slavili.

Dobri pastir Jezus, ostani z nami in nas vodi po pravi poti življenja, ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.

GREMO K MARIJI, PO DUHOVNIKE!

VODITELJ: + O Bog, ozri se na nas in nas poslušaj!

VSI: Gospod, pridi in nam pomagaj.

V: Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu.

VSI: Kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Pesem: O Marija, naša ljuba Mati (SG 199)

Vse duhovne, o Marija Mati,

sprejmi v milostno Srce!

Naše duše vedno jih težijo,

naši grehi jih skrbe.

O Marija, o Marija,

milostno imaš Srce,

Prosi Sina, naj usliši,

njih molitve in prošnje.

V: Bratje in sestre, zbrali smo se, da izprosimo milost duhovnih poklicev in se Jezusu zahvalimo za vse milosti, ki jih že prejemamo. Zato v nekaj trenutkih tišine premislimo svoje življenje, ali mi sami odgovarjamo na Božje klice in če živimo takšno življenje, kakršnega nam Bog naroča preko svete katoliške in apostolske Cerkve.

(Nekaj trenutkov tišine.)

VSI: Vsemogočnemu Bogu in vam, bratje in sestre, priznam, da sem grešil v mislih, besedah in dejanju. Mnogo dobrega opustil in slabega storil. Žal mi je, zelo mi je žal. Zato prosim sveto Devico Marijo, vse angele in svetnike, ter tudi vas, prosite zame Boga, nebeškega Očeta. Amen.

V: Usmili se nas, vsemogočni Bog, sprejmi molitev današnjega dne, usliši nas v naših prošnjah in daj nam gledati slavo Tvojega veličastva.

Pesem: Usmiljeni Jezus (SG 454)

Usmiljeni Jezus, ozri se na me,
iskreno se dvigajo k tebi želje.
Naj ljubim srčno le tebe samo,
ki svoje razkrivaš Srce mi lepo.

BRALEC 1: O Jezus, Tvoja Mati te je v Betlehemijski noči sprejela v svoje naročje, Te predstavila v Kani Galilejski, Te spremljala, ko si učil in ozdravljaval. S Teboj je trpela pod križem in na binkoštni dan, skupaj z učenci pričakovala Svetega Duha.

BRALEC 2: O Marija, sveta Mati Božja, izprosi nam pri svojem Sinu, našem Odrešeniku Jezusu Kristusu, novih duhovnih poklicev, obvaruj in pomagaj že poklicanim, da bomo tudi mi lahko v svoje življenje sprejeli tvojega Sina.

B1: Sveti arški župnik o duhovnikih pravi takole: »Ko ne bi imeli zakramenta svetega reda, ne bi imeli Gospoda. Kdo ga je dal v tabernakelj? Duhovnik. Kdo je sprejel vašo dušo ob vstopu v življenje? Duhovnik. Kdo jo bo pripravil na srečanje z Bogom in prvi umil to dušo v krvi Jezusa Kristusa? Duhovnik, spet duhovnik. Ne morete se spomniti ene same Božje dobrote, ne da bi ob tem spominu srečali duhovnika. Druge Božje dobrote nam ne bi nič koristile brez duhovnika. Kaj bi vam pomagala hiša, polna zlata, če ne bi imeli nikogar, ki bi vam odprl vrata? Duhovnik ima ključ do nebeških zakladov, on odpira vrata, on je oskrbnik dobrega Boga, upravitelj njegovih dobrin.«

B2: O Jezus, mi premalo poznamo ljubezen Tvojega Srca, ki je duhovništvo. Ker ne razumemo duhovniške službe, zanjo tudi ne prosimo dovolj in je ne cenimo. O Marija, Mati Kristusova, izprosi nam od Boga mnogo dobrih in svetih duhovnikov, ki nam bodo odpirali vrata do nebeških zakladov. O sveti Janez Marija Vianney, pomagaj duhovnikom, da bodo vredno opravljali svojo duhovniško službo.

V: Mati Cerkve,

VSI: prosi za nas!

V: Sveti Janez Marija Vianney,

VSI: prosi za nas!

B1: Nekega dne se je brat Frančišek z Leonom sprehajal po mestu Assisi. Srečevala sta ljudi, se z njimi pogovarjala. Ko sta prišla domov, je brat Leon žalostno zavzdihnil: »Cel dan nisva nič naredila.« Brat Frančišek mu je odgovoril: »Kako da ne, tam sva bila!« Jezus, tukaj si, med nami, navzoč v svetih zakramentih. Mi pa smo včasih tako daleč od tebe. Včasih se nam ne ljubi niti pogovarjati s Teboj, kaj šele, da bi te sprejeli. Odpusti nam našo mlačnost.

B2: O Marija, Mati milosti Božje, izprosi nam tako ljubezen, da bomo zahrepeneli po Jezusu in ga ljubili, kakor si ga ljubila Ti, ter bili tako tudi vredni duhovnih poklicev. Sveti Frančišek, izprosi nam od Boga mnogo duhovnikov, redovnikov in redovnic, ki nam bodo pričevali o Jezusu.

V: Mati prečista,

VSI: prosi za nas!

V: Sveti Frančišek,

VSI: prosi za nas!

B1: Varujmo se slepila, da uspešnost zunanje zaposlenosti dokazuje vrednost našega dela. Spreobrnjenje in posvečenje duš je in ostane delo Božje milosti. To milost za nas same in za druge prejmemo le s ponižno molitvijo in z vestnim izpolnjevanjem svojih, navadnih, vsakdanjih dolžnosti. (sv. Maksimiljan Kolbe)

B2: O Jezus, uspešnost duhovnika presojava samo iz njegove vidne dejavnosti. Ne zavedamo pa se, da je zgolj orodje Tvoje nevidne dejavnosti. Na priprošnjo Marije, brezmadežne Matere, ki Te je skrito podpirala in Ti sledila, sprejmi naše skrivne daritve in trpljenja, ki jih želimo darovati za duhovnike. Na priprošnjo sv. Maksimiljana Kolbeja, ki je skrito in nevidno daroval svoje življenje za bližnjega v taborišču smrti, nam podeli duha razumevanja tudi tistega skritega dela, ki ga papež, škofje in duhovniki opravljajo med nami, daj tudi, da se oni tega dela ne bodo izogibali.

V: Mati nedolžna,

VSI: prosi za nas!

V: Sveti Maksimiljan Kolbe,

VSI: prosi za nas!

B1: Sveti papež Janez Pavel II. nam pravi, da mladi pravzaprav vedno iščejo lepoto v ljubezni, hočejo, da je njihova ljubezen lepa. Če popustijo pred slabostmi in podpirajo vedenjske vzorce, ki se lahko opredelijo kot pohujšanje sodobnega sveta, pa si v globini srca vendarle želijo lepo in čisto ljubezen. To velja tako za fante kot za dekleta. Navsezadnje vedo, da jim nihče razen Boga ne more dati takšne ljubezni. Zato so pripravljeni iti za Kristusom in se ne zmenijo za žrtve, ki jih to lahko terja.

B2: O Jezus, danes se tako malo ljudi odloča za duhovniški ali redovniški poklic. Priznamo, da smo za to tudi sami krivi, ker ne dajemo dovolj dobrega zgleda. O Marija, deviška Mati, pomagaj nam, da ne popustimo miselnosti tega sveta in poskušamo duhovnike, redovnike in redovnice podpirati tudi z dobro besedo in zgledom ter ne samo z obrekovanjem in zaničevanjem. Sveti papež Janez Pavel II., pomagaj duhovnikom, redovnikom in redovnicam, da se bodo zavedali lepote svojega poklica in to lepoto s svojim življenjem izražali.

V: Mati ljubezniva,

VSI: prosi za nas!

V: Sveti papež Janez Pavel II,

VSI: prosi za nas!

B1: Sveti Leopold Mandič je rad govoril: »Največja milost Gospoda Boga je, če nekdo najde pravega spovednika in dobrega duhovnega voditelja. Kako malo jih je, ki so tako srečni! Vsak duhovnik spoveduje, toda eno je spovedovati, drugo pa voditi duše po poti popolnosti.«

B2: O Jezus, kako površno je naše sprejemanje zakramentov, še posebno svete spovedi. Na priprošnjo čudovite Matere in svetega Leopolda Mandiča upodobi srca duhovnikov in škofov po svojem Srcu, da boš po njihovem človeškem srcu lahko odpuščal grehe svojega ljudstva in ga vodil po poti zveličanja.

V: Sveta Marija, Mati dobrega sveta,

VSI: prosi za nas!

V: Sveti Leopold Mandič,

VSI: prosi za nas!

B1: Sveti Vincencij Pavelski nas uči, da je neizbrisno znamenje duhovnikov deležnost pri duhovništvu Božjega Sina, ki jim je dal oblast, da posvečujejo Njegovo telo in ga dajejo v hrano, da bi tisti, ki ga uživajo, večno živeli. Gre za povsem božansko in neprimerljivo posebnost, za oblast nad telesom Jezusa Kristusa, ki ga občudujejo angeli, in za oblast odpustčati grehe ljudi, kar jih spravlja v začudenje in hvaležnost. Ali je kaj večjega in bolj občudovanja vrednega? Kako nekaj velikega je dober duhovnik! Kaj vse lahko naredi dober duhovnik! Za kakšna spreobrnjenja lahko poskrbi! Od duhovnikov je odvisno, kakšni bodo katoličani.

B2: O Jezus, mlačnost nekaterih duhovnikov in strah nekaterih škofov, sta največja ovira, da bi se Tvoja milost razlila po vsem svetu. Na priprošnjo Marije, Matere Stvarnikove, ter na priprošnjo svetega Vincencija Pavelskega izprosi duhovnikom in škofom moč, še posebej tistim, ki so mlačni, ki omagujejo, ki so utrujeni in naveličani.

V: Mati Odrešenikova,

VSI: prosi za nas!

V: Sveti Vincencij Pavelski,

VSI: prosi za nas!

B1: Sveti Tomaž Akvinski nas uči: »Duhovniki imajo dve nalogi: prvo, poglobitno, to je posvečevati resnično Kristusovo telo; in drugo, to pa je pripraviti ljudstvo na prejem tega zakramenta.«

B2: O Jezus, duhovnik lahko v sveti in čisti želji, da bi Tebe v svetih zakramentih približal Božjemu ljudstvu, pozabi, da si Ti vir vsega duhovništva. O Marija, devica najmodrejša, daj nam dovolj pogumnih laikov, ki se bodo upali prevzeti naloge, ki niso bistvene duhovnikom. O sveti Tomaž Akvinski, ki si premogel mnogotero modrost in milost, izprosi tudi nam nekaj te modrosti in milosti, da bodo duhovniki in laiki dobro sodelovali v delu in skrbi za zveličanje naših župnij.

V: Devica častitljiva,

VSI: prosi za nas!

V: Sveti Tomaž Akvinski,

VSI: prosi za nas!

B1: Jezusovo javno delovanje se prične s krstom v reki Jordan. Ko ga je Janez Krstnik krstil, so se odprla nebesa in zaslišal se je glas: »Ta je moj ljubljeni sin, nad katerim imam veselje.« (Mt 3,17.)

B2: O Jezus, s krstom postajamo Božji otroci in živi udje Cerkve. Toda nekdo nam mora ta krst podeliti. Kdo drug bo to naredil, kakor Tvoj duhovnik. Zato Te, o ljubi Jezus, na priprošnjo Marije, device hvale vredne, in sv. Janeza Krstnika prosimo, naj nikoli ne usahnejo krstni studenci v naših župnijah.

V: Devica mogočna,

VSI: prosi za nas!

V: Sveti Janez Krstnik,

VSI: prosi za nas!

B1: »Kako velika je Gospodova milosrčnost in njegovo usmiljenje do teh, ki se spreobrnejo k njemu!« (Sir 17,29.) O Jezus, Gospodova milosrčnost in usmiljenje se kažeta pri zakramentu svete spovedi. Preko njega nam odpuščaš grehe in nam daješ možnost za spreobrnjenje. Kako bomo slišali Tvoje blagodejne besede »Odpuščam ti,« če ne bo duhovnikov, ki bi nam jih izgovorili?

B2: O Marija, devica milostljiva, ne daj, da bi bila vrata spovednic v naših župnijah za vedno zaprta. O sveti pater Pij, ki si mnogim pomagal do spreobrnjenja, pomagaj tudi nam, da bomo zakrament spovedi bolj resno jemali in tako Bogu dokazali, da ga potrebujemo.

V: Devica verna,

VSI: prosi za nas!

V: Sveti pater Pij,

VSI: prosi za nas!

B1: John Henry Newman je po spreobrnitvi v katoliško vero vzkliknil: »Sveta maša: to ni samo obrazec, niso samo besede! To je pomembno dejanje, najpomembnejše dejanje, ki se lahko zgodi na zemlji. Maša ni samo klicanje, ampak – če smem reči – priklicanje Večnega. Na oltarju se ponavzoči On, pred katerim se priklanjajo angeli in trepetajo hudobni duhovi. Ta dogodek je v središču in daje smisel vsakemu delu obhajanja. Besede so pomembne kot sredstvo, ne kot cilj. In to niso preproste besede, naslovljene na prestol milosti, ampak sredstvo za nekaj pomembnejšega – sredstvo posvetitve, daritve.«

B2: O Jezus, hudobni duhovi trepetajo, neverni Te preganjajo, ko si navzoč v tabernaklju. A mi, Tvoji ljubljene otroci, Te zanemarjamo, ko bi Te morali najbolj častiti.

O Marija, podoba pravice, daj, da bodo duhovnikove roke vedno čiste in svete, ko se bodo dotikalne zakramentalnega telesa Tvoje Sina.

O blaženi Newman, ti si se zaradi sv. evharistije spreobrnil, izprosi nam milost spreobrnjenja, da se bomo tudi mi zaradi Jezusa v sveti evharistiji spreobrnili in zaradi Njega aktivno sodelovali v župniji.

V: Sedež modrosti,

VSI: prosi za nas!

V: Blaženi John Henry Newman,

VSI: prosi za nas!

B1: Blaženi Karel de Foucauld je zapisal, da ljubezen, ki je temelj vere, zavezuje vsakega kristjana, da ljubi bližnjega, to je vsakega človeka, kakor samega sebe in zato iz zveličanja bližnjega, kakor iz lastnega zveličanja, napravi veliko življenjsko nalogo.

B2: O Jezus, ljubezen je Sveti Duh, ki Tebe in Očeta drži skupaj. Ljubezen je skrivnost svete Trojice. Kako bomo ljubili, če ne bo nikogar, ki bi ljubil nas?

O Marija, začetek našega veselja, izprosi nam mnogo duhovnikov, ki bodo znamenje ljubezni Boga Očeta in Sina in Svetega Duha.

Blaženi Karel de Foucauld, izprosi Duha ljubezni vsem zagrenjenim in obupanim duhovnikom.

V: Posoda duhovna,

VSI: prosi za nas!

V: Blaženi Karel de Foucauld,

VSI: prosi za nas!

B1: Pred smrtjo svete Terezije Avilske je njeno zadnje obhajilo porodilo poslednje vzdih: »Moj ženin in Gospod! Težko pričakovana ura je prišla. Čas je, da se vidiva, moj ljubljani, moj Gospod. Čas je, da se odpravim na pot.«

B2: O Jezus, koliko ljudi se v boleznih in trpljenju odpravlja na pot, samih in zapuščenih. Koliko solz je prelitih, ne da bi jih kdo obrisal.

O Marija, posoda časti vredna, izprosi nam milost, da bomo ob boleznih in ob naši zadnji uri prejeli zakrament svetega obhajila.

O sveta Terezija Avilska, tebi je duhovnik prinesel poslednje okrepčilo, izprosi, da nam ga bo nekdo lahko prinesel tudi nam.

V: Posoda vse svetosti,

VSI: prosi za nas!

V: Sveta Terezija Avilska,

VSI: prosi za nas!

B1: Vsaka družina je sveta zemlja. Posvečuje jo zakrament svetega zakona. Le iz svete zemlje lahko zrastejo sveti ljudje, ki bodo prinašali na svet Boga.

B2: O Jezus, toliko naših družin doživlja hude čase in stiske.

O Marija, kraljica družine, stoj ob strani našim družinam, pomagaj jim v stiskah in težavah.

O sveti Jožef, varuh družine, varuj naše družine, našo sveto zemljo, iz katere vstajajo duhovniki.

V: Roža skrivnostna,

VSI: prosi za nas!

V: Sveti Jožef,

VSI: prosi za nas!

B1: Sveti Anton Padovanski je učil, da je Cerkev gostišče, v katerem se krepčajo zemeljski popotniki na poti v nebeško domovino. Zato prosimo dobrega Jezusa, da nam da veliko dobrih in svetih duhovnikov, ki nas bodo krepčali na tej naši poti.

B2: Srce Jezusovo, izberi si v našem narodu veliko duhovniških in redovniških poklicev, ki so pripravljeni delovati med nami z nesebično ljubeznijo, s katero je deloval tvoj duhovnik in ljubljenec Anton. V ta namen Ti darujemo molitve, dela in žrtve vsakdanjega dne po prečistih rokah tvoje in naše Matere Marije. Po priprošnji svetega Antona sprejmi v svoje presveto Srce vse tiste fante, ki se pripravljajo za duhovniški in redovniški poklic. Jezus, blagoslovi njihove starše, sestre, brate in dobrotnike. Amen.

V: Kraljica vseh svetnikov,

VSI: prosi za nas!

V: Sveti Anton Padovanski,

Vsi: prosi za nas!

Pesem: Jezus se ob morju ustavi

Jezus se ob morju ustavi,

me pogleda in prijazno povabi:

»Pusti ribe, ljudi lovil boš!«

Dragi Jezus, si res mene poklical,

s tvojih ustnic svoje ime sem zaslišal?

Glej, zapuščam prazen čoln na obali,

zdaj odhajam, kamor kličeš me ti.

Reven, nesposoben sem človek,

kar premorem, je zvestoba do tebe,

rad potegnil ljudi bi iz greha. Odp.

Tu sem, moje roke porabi,

šibke noge in okorne besede,

kaplje znoja in vso ljubezen. Odp.

B1: Vsemogočni večni Bog, usmili se svojega služabnika, našega papeža Frančiška in ga vodi v svojem usmiljenju po poti večnega življenja, da bo to, kar je Tebi prijetno, s Tvojo pomočjo želel in z vso močjo izvrševal.

B2: O Bog, pastir in vladar vseh vernih, milostljivo glej na svojega služabnika, na škofa I. Podeli mu, da bo tistim, čez katere je postavljen, z besedo in dejanjem koristil, in tako s čredo, ki mu je izročena, dosegel večno življenje.

B1: O Bog, naše pribežališče in naša moč, poslušaj pobožne prošnje svoje Cerkve in daj, da kar verno prosimo, dejansko dosežemo.

B2: Vsemogočni večni Bog, ki gospoduješ živim in mrtvim ter se usmiliš vseh, o katerih veš, da bodo tvoji po veri in dobrih delih: ponižno te prosimo, naj vsi, za katere smo se namenili moliti, ki še žive, ali pa so se že ločili s sveta, po prošnjah vseh tvojih svetnikov iz usmiljenja tvoje dobrote, dosežejo odpuščanje vseh svojih grehov. Po našem Gospodu Jezusu Kristusu, Tvojem Sinu, ki s teboj v občestvu Svetega Duha živi in kraljuje vekomaj. Amen.

V: Prosi za nas, sveta Božja porodnica,

VSI: da postanemo vredni obljub Kristusovih!

V: Molimo. Vsemogočni Bog, vedno naj se veselimo zdravja na duši in na telesu. Po priprošnji svete Device Marije nam nakloni novih duhovnih poklicev in obvaruj že poklicane. Po Kristusu našem Gospodu.

VSI: Amen.

VODITELJ: + Božja pomoč ostani vedno pri nas!

VSI: Amen.

Pesem: Najsvetejši, tebe počastimo (SG 477)

Blagoslovi, Jezus pričujoče,

pred teboj ponižno vzdihujoče;

milostljivi Jezus nam vsem skupaj zdaj

blagoslov svoj sveti daj.

V: Molimo. Nebeški Oče, tvoj Sin Jezus Kristus se je za nas rodil iz Device Marije in trpel na križu. Verujemo in izpovedujemo, da je navzoč v Najsvetejšem zakramentu. Prosimo, naj iz tega Božjega vira črpamo večno zveličanje. Po Kristusu, našem Gospodu.

VSI: Amen.

VSI: Bog bodi hvaljen!

Hvaljeno bodi njegovo sveto ime.

Hvaljen bodi Jezus Kristus, pravi Bog in pravi človek.

Hvaljeno bodi ime Jezusovo.

Hvaljeno bodi njegovo presveto Srce.

Hvaljena bodi njegova predragocena Kri.

Hvaljen bodi Jezus v Najsvetejšem oltarnem zakramentu.

Hvaljen bodi Sveti Duh Tolažnik.

Hvaljena bodi vzvišena Mati Božja, presveta Devica Marija.

Hvaljeno bodi nje sveto in brezmadežno spočetje.

Hvaljeno bodi njeno slavno vnebovzetje.

Hvaljeno bodi ime Device in Matere Marije.

Hvaljen bodi njen prečisti ženin sveti Jožef.

Hvaljen bodi Bog, v svojih angelih in svetnikih.

Kateheza o novih duhovnih poklicih za drugo triado OŠ

ODKRIVAM BOŽJI KLIC

Delovni list za otroke najdete na strani CDP: <http://cdp.nadskofija-maribor.si>.

Odlomek Božje besede: Mr 10,17-22

Vstopno mesto:

Kaj mislite – zakaj si odrasli ljudje kupujejo lepe avtomobile, vedno nove obleke, zakaj hodijo daleč na počitnice in si želijo zabave? /POGOVOR: Večina med vami je hitro ugotovila, da zato, da bi bili srečni, da bi dolgo in čim dlje zadovoljni in zdravi srečno živeli .../

Kaj pa otroci – si tudi oni želijo biti srečni? Kaj vse vam je v veselje in vas osrečuje? /POGOVOR/

- Narejen smerokaz z napisom: POT V SREČNO ŽIVLJENJE; list z napisom: RESNIČNA SREČA; list z napisom: NAVIDEZNA SREČA;

- Različne slike: lepi avtomobili, lepe obleke, sladkarije, zabava ... pomoč ljudem, pogovor v družini, obisk bolnika, človek, ki moli, duhovnik, redovnik, redovnica z mladimi ...;

- Katehet: *Vsak človek išče srečo, vendar na različne načine. Eni mislijo, da bodo našli pravo srečo, pa najdejo le navidezno – v resnici niso srečni. Drugi pa najdejo tisto pravo, ki jim jo nihče ne more vzeti. /DEJAVNOST – RAZLOČEVANJE: otroci razporedijo slike, ki sodijo pod navidezno srečo in slike, ki sodijo pod resnično srečo, nato se pogovorimo, ZAKAJ so jih dali pod eno ali pod drugo./*

- Dodajo se še slike otrok: otrok se igra z računalnikom, otrok je čokolado sam, otroci pri maši, otroci pri molitvi, otroci pri bolniku, veseli ministrantje, pevski zborček, oratorij ... /DEJAVNOST – RAZLOČEVANJE: še te slike razporedijo enako; spet sledi pogovor./

Prehod:

Da, vsak človek išče srečo in si želi takšne, ki ne bi prav nikoli minila. Sreča, ki nikoli ne mine in ne bo minila, je najboljša! Če hočemo najti

pravo srečo, je potrebno v srcu vedno prisluhniti Božjemu glasu. Ta govori vsakemu človeku in mu da prepoznati, v čem je resnična sreča in v čem ni.

Oznanilo:

Nekoč, takrat ko je Jezus hodil po Galileji, so tudi vsi ljudje, odrasli in mladi, iskali srečo. In nekega dne se je Jezusu približal fant ter ga vprašal, kaj naj naredi, da bo zares srečen, da doseže Božje kraljestvo. Vedel je že, da je izpolnjevanje Božjih zapovedi dobra pot do sreče, a je želel še nekaj več. Zato se je napotil k Jezusu, da bi mu on povedal, kako naj doseže večno življenje in srečo.

Evangelist Marko je to srečanje opisal z besedami: »Ko se je (Jezus) odpravil na pot, je nekdo pritekel, padel pred njim na kolena in ga vprašal: »Dobri učitelj, kaj naj storim, da bom deležen večnega življenja?« Jezus mu je odvrnil: »Kaj mi praviš, da sem dober?! Nihče ni dober razen enega, Boga! Zapovedi poznaš: Ne ubijaj! Ne prešuštvuj! Ne kradi! Ne pričaj po krivem! Ne goljufaj! Spoštuj očeta in mater!« Rekel mu je: »Učitelj, vse to sem izpolnjeval že od svoje mladosti.« Jezus se je ozrl vanj, ga vzljubil in mu dejal: »Eno ti manjka: pojdi, prodaj kar imaš, in daj ubogim, in imel boš zaklad v nebesih; nato pridi in hodi za menoj!« Ta beseda ga je potrla in je žalosten odšel; imel je namreč veliko premoženje.« (Mr 10,17-22.)

Ta fant je bil gotovo dobrosrčen in je rad spolnjeval prav vse Božje zapovedi. Jezus ga je takoj vzljubil, pravi evangelij, in je želel, da bi bil mladenič še bolj pogumen in velikodušen. Predlagal mu je, naj zapusti vse svoje bogastvo, saj bo namesto bogastva, ki bi ga prodal in razdelil med uboge, od Jezusa dobil veliko večjo srečo, kot jo daje bogastvo. Postal bi lahko njegov učenec ter pravi prijatelj in sodelavec. Ponudil mu je večno srečo, ki se začne že tu na zemlji. Ojej, tu pa je nastala zadrega. Fant je imel zelo rad svoje stvari, svoj denar, to da je lahko šel, kamor je sam hotel in si izbiral družino po svojem okusu. Bil je preveč navezan na vse to in ni imel dovolj poguma, da bi prodal vse in to razdelil ubogim. Ker je vse to hotel zadržati zase, je žalosten odšel ... Bil je sicer dober, a je bil preveč navezan na stvari, ki jih je imel.

Poglabljanje:

Imamo še drug primer – človeka, ki je iskal lepe bisere ... (Mt 13,45.) Ko je našel najdragocenejšega je šel in prodal vse ostale, da bi lahko kupil tega. Bogatega mladeniča pa je bogastvo (njegovi mali biseri) zvezalo in ujelo v

svoje zanke. Jezus mu je ponudil zaklad v nebesih, najdragocenejši biser. Ta najdragocenejši biser je trdno prijateljstvo z Jezusom, ki nas neizmer- no osreči in je več vredno kot vsi zakladi tega sveta skupaj. Prijateljstvo z Bogom, živeti kot Jezus in z Njim je največji dar; je tisti dragoceni biser, v zameno za katerega se splača prodati vse druge ...

Takšen biser Bog v življenju ponuja vsakemu človeku. Že v srce otroka položi željo, da ga najde. In če ga najde, je srečen. Kako naj vemo, kaj bomo v življenju delali, kje in s kom bomo živeli?

Aktualizacija:

Nihče tega ne ve vnaprej. Lahko pa moli in prosi Boga za to, da bo odkril svoj biser in bo tako lahko srečen. In še nekaj moramo vedeti. Pot, ki vodi v pravo smer do srečanja z Jezusom, je izpolnjevanje Božjih zapovedi. Ko vas bo nekega dne Jezus na tej poti srečal, vam bo lahko povedal, šepnil na uho, kje je tisti vaš najdragocenejši biser.

SREČNO ŽIVLJENJE z Jezusom je, njemu darujem svoje srce.

Dedič nebeški srečen sem jaz, kri je njegova tekla za nas.

Odp.: Moja največja sreča naj bo: tebe slaviti, Jezus, moj Bog;
moja največja sreča naj bo: tebe slaviti, Jezus, moj Bog!

Hočem mu biti ves izročen, hočem slediti mu, koder grem.

Naj spim, naj čujem, molim, trpim, z njim se radujem, vedno sem z njim. **Odp.**

Mir, ki pri Jezusu ga dobim, srečo, ki jo pri njem doživim,
nosil bom s sabo, kjerkoli sem, rad bi podaril vsem jo ljudem. **Odp.**

<http://zbokss.wikispaces.com/file/view/PESMARICA - RDG PESMI.pdf/62797060/PESMARICA - RDG PE SMI.pdf>

K sreči pa je Jezus našel tudi ljudi, ki so razumeli njegovo povabilo, naj vse zapustijo in živijo tako kot on, polni njegove ljubezni. Živeti kot Jezus je večja sreča, večji zaklad od imetja, svoje volje in svoje družine. Te ljudi Jezus izbere že pri krstu in še prej, že pred rojstvom. V Svetem pismu pravi, da nas Bog pozna, še preden se rodimo. Že za otroka si Bog zamisli pot, ki bo zanj najlepša in najboljša možna. Le odkriti jo je treba in začeti hoditi po njej. Če jo odkriješ in hodiš po njej, si v življenju srečen. Ne boš podoben fantu, ki je žalosten odšel, ker ni imel dovolj poguma, da svoje stvari

razdeli med uboge. Stvari je imel, a srečen ni bil. Nam vsem pa je Bog pri krstu podaril posebno moč. Ko smo bili maziljeni, smo postali preroki, kralji in duhovniki. Z maziljenjem nam je podelil tudi moč in to moč nam želi vedno znova krepiti ali dajati pri vsaki sv. spovedi in obhajilu.

Nekateri ljudje že od otroških let naprej čutijo v sebi skrito željo, da bi bili Jezusu še bolj podobni. Bog jih kliče, da bi bili njegovemu Sinu Prvo-rojencu podobni tudi v načinu življenja. Kliče jih, da bi njihova družina bili vsi ljudje, kot to velja za Jezusa. Zato Bogu obljubijo, da bo On glavni v njihovem življenju, da bodo živeli čisto kot Jezus, ki se ni poročil ter ni imel svoje žene in otrok. Bog te ljudi kliče, da bi On bil vse njihovo bogastvo in da zato zase ne bodo iskali in zbirali premoženja. Bogu obljubijo, da bodo zaradi njega sami ubogi in bodo tako z vsem lahko bogatili druge ljudi. Jezusu želijo postati podobni tudi v njegovi poslušnosti Bogu Očetu. Ker je bil Jezus poslušen, pokoren Bogu Očetu, in je hotel delati samo to, kar je Njemu všeč, je odrešil svet, premagal smrt in nam odprl vrata v nebesa. Ljudi, ki Bogu obljubijo čistost, uboštvo in pokorščino, imenujemo redovnike oz. redovnice. Iz ljubezni do Boga in do ljudi hočejo, podobno kot Jezus, na svet prinašati življenje in veselje. Bog je njihova največja sreča, največji zaklad, dragoceni biser.

Te ljudi je Jezus povabil podobno kot bogatega mladeniča. Mladenič je žalosten odšel, oni pa niso žalostni, ker so ostali z Jezusom in si prizadevajo živeti, kot je živel On.

Dejavnost:

Prosimo že zdaj Svetega Duha, da bi vsakdo med vami v življenju odkril, kje je njegovo mesto.

Dobri Bog, daj mi spoznati, kje bom lahko v življenju srečen in koristen.

Božje usmiljenje, ki nas spremljaš v vsakem trenutku našega življenja – vate zaupam.

O sv. Frančišku Asiškem: https://sl.wikipedia.org/wiki/Frančišek_Asiški

V navzočnosti škofa in meščanov se je leta 1206 (marca ali aprila) na trgu pred asiško stolnico odpovedal svoji dediščini in zapustil družinsko hišo. Slekkel je celo obleko in jo vrnil očetu z denarjem vred, z besedami: »Do zdaj sem Petra Bernardona klical za očeta, sedaj mu vrnem vse, tudi obleko. Zato ne bom več govoril: oče Bernardone, ampak bom po pravici molil: Oče naš, ki si v nebesih.«

Sv. Janez Bosko je pri 9 letih v sanjah spoznal svojo pot: <http://www.donbosko.si/sanje-pri-devetih-letih>

Sveta redovnica Marija Favstina Kowalska je za ves svet postala velik blagoslov: <http://revija.ognjisce.si/iz-vsebine/pricevalec-evangelija/60-favstina-kowalska-1905-1938>

STATISTIKA: V SLOVENIJI JE: 495 redovnic, 272 redovnikov (večina so hkrati duhovniki.)

NA CELEM SVETU PA JE: 670.320 redovnic, 54.229 redovnih bratov in od 425.656 duhovnikov so mnogi med njimi tudi redovniki.

KATEHET PO VEROUČNI URI PREVERI SVOJE PODAJANJE

Odlomek Božje besede: Mr 10,17-22; Mt 13,45.

Otrokova izkušnja: Hoče biti srečen in ve, kaj lahko za svojo srečo tudi sam naredi.

Spoznavni cilj: Imeti Boga, živeti kot Jezus, je v življenju največ vredno, je več kot vse bogastvo tega sveta.

Notranja drža: Želja odkriti Božji načrt o svojem življenju.

Dejavnost: Spoznati doživetje Božjega klica vsaj pri enem svetniku.

MOLITEV:

Dobri Bog, daj mi spoznati, kje bom lahko v življenju srečen in koristen. Božje usmiljenje, ki nas spremljaš v vsakem trenutku našega življenja – vate zaupam.

PESEM: Srečno življenje z Jezusom je ...

<http://zbokss.wikispaces.com/file/view/PESMARICA - RDG PESMI.pdf/62797060/PESMARICA - RDG PESMI.pdf>

Kateheza o novih duhovnih poklicih za tretjo triado OŠ

JEZUS RAČUNA TUDI NAME

Delovni list za mladostnike najdete na strani CDP: <http://cdp.nadskofija-maribor.si>.

Odlomek Božje besede: Mt 9,9-13; Lk 5,27-32; Mr 2,13-17

Vstopno mesto:

Morda je kdo med vami že doživel posmeh; da so se drugi iz njega norčevali in ga zapostavljali ... Kako je človeku, ko vidi, da ga drugi ne marajo in ga ne cenijo?

Včasih pa se zgodi, da je človeka sram tudi pred samim seboj. Naredil je nekaj, kar si želi, da se ne bi nikoli zgodilo. Želi si in upa, da tega nihče ne bo izvedel.

Ne biti spoštovan je nekaj težkega in neprijetnega v življenju. Vedeti, da tega, kar delaš, ne cenijo pošteni ljudje. To je zelo hud in težek občutek.

Prehod:

V takšnem položaju se je v Jezusovem času nahajal človek, ki mu je bilo ime Levi. Počutil se je kot »črv« in tudi drugi so ga imeli za ničvrednega človeka, lahko bi celo rekli za odpisanega. Ja, včasih se zgodi, da ljudje koga odpišemo, Bog pa nikogar ne odpiše.

Oznanilo:

Pa pogledjmo, kdo je bil Levi. Bil je cestinar. Za okupatorja je pobiral davke, ljudi izkoriščal in mnoge ogoljufal. Pri tem njegovem bednem poslu je nekega dne doživel pogled človeka, ki ga je gledal z Božjim pogledom. Bog za vsakega človeka reče to, kar je zapisal že prerok Izaija: »Drag si v mojih očeh, čislan in te ljubim,« in še: »Ne boj se /.../ črviček, ker te odkupim, te pokličem po imenu, moj si.« (Iz 41,14; 43,1.4.) Takšen pogled

je Levi doživel, ko se je nanj ozrl Jezus. Jezusov pogled je kot snop prijete svetlobe (upodobljen na Caravaggiovi sliki), ki Levija dvigne iz vrtinca teme.

Iz ust tega čudovitega človeka, Jezusa, zasliši povabilo: »Hôdi za menoj!« Vsi hodimo samo za tistim, ki ga ljubimo, pri komer smo doživeli, da smo ljubljani in zaupamo, da bomo lahko z njim.

Levi je ves začuden, da se Jezus ozre prav nanj ...vstane in gre za njim. Zapusti vse zaradi velike radosti, da je odkril zaklad svojega življenja, našel je dragoceni biser (Mt 13,44).

Tako je bil srečen, da je v svoji hiši nemudoma priredil veliko gostijo; in z njim pri mizi je bila velika množica cestnarjev in drugih. Gostija, ki je podoba Božjega kraljestva, je dejanje zaupnosti, miru in veselja ob skupni mizi, ko se člani doživljajo kot del iste družine. Zdaj Bog in človek – človek grešnik – sedita skupaj pri isti mizi in postajata ista družina (podoba zadnje večerje, evharistične daritve).

Ta dogodek je Levi, ki ga imenujemo tudi Matej, takole opisal:

Ko je Jezus šel od tam, je zagledal moža, imenovanega Matej, ki je sedel pri mitnici, in mu je rekel: »Hôdi za menoj!« In ta je vstal in šel za njim. Medtem ko je bil v hiši pri mizi, je prišlo precj cestnarjev in grešnikov. Jedli so z Jezusom in njegovimi učenci. Farizeji so to opazili in govorili njegovim učencem: »Zakaj vaš učitelj je s cestnarji in grešniki?« On pa je to slišal in rekel: »Ne potrebujejo zdravnika zdravi, ampak bolni. Pojdite in se poučite, kaj pomenijo besede: Usmiljenja hočem in ne žrtve. Nisem namreč prišel klicat pravičnih, ampak grešnike.«

Poglabljanje:

Jezusov klic je namenjen osebam, ki delajo čisto vsakdanje reči: kot so lovljenje rib ali preštevanje denarja. Ko pa človek sreča Jezusov pogled in zasliši (z ušesi ali pa v dnu srca) njegovo povabilo »Hôdi za menoj!« je sposoben čisto novih stvari, veliko bolj zahtevnih, o katerih sam ne bi mogel niti sanjati. Bogu je namreč vse mogoče. Zmožen je poklicati tudi nekoga, ki je ves zatopljen v bogatenje, ki je navezan na ...

Mateju, ki si je do takrat z nečednim poslom pridobival premoženje, vse to ni nič več pomenilo, ko je na sebi doživel Jezusov pogled, poln spoštovanja in usmiljene ljubezni. Šel je za Jezusom in postal njegov apostol.

Matej je z odgovorom na Jezusov klic samo zelo veliko pridobil. Skupaj z Jezusom in drugimi apostoli je prepotoval vso Palestino, srečal množice

ljudi in videl veliko pravih čudežev. Z Jezusom je bil tudi potem, ko je ta vstal od mrtvih, ga videl iti v nebo in skupaj z drugimi 40 dni potem prejel darove Svetega Duha. Postal je celo pisatelj! Opisal je Jezusovo življenje in delovanje ter tako spisal prvi evangelij, ki ga poznamo kot evangelij po Mateju. Ta »zguba« je postal človek, ki ga že skoraj 2000 let pozna ves svet!

Kar je največ pa je to, da je pri zadnji večerji z Jezusom postal njegov duhovnik! Po Matejevi besedi je Bog odpustil tudi najhujše grehe mnogim ljudem. Po njegovi besedi je Jezus neštetokrat prišel na oltar pod podobo kruha in vina! Po Matejevem oblitvanju ljudi, glav z vodo in molitvijo, je Bog poklical med svoje otroke na tisoče novih otrok v svojo Cerkev. Kaj večjega in lepšega bi se Mateju lahko zgodilo kot to, da ga je Jezus poklical, čeprav se njemu še zdaleč ni sanjalo, da bi se kaj takega lahko zgodilo.

Aktualizacija:

Res, Jezus kliče, kogar hoče. In ko nekoga pokliče, je to za tega človeka nekaj največjega, kar se mu lahko zgodi. Zajame ga svetloba sreče in prijateljstva, ki naredi njegovo življenje čudovito lepo. Kako nekaj veličastnega in osrečujočega je voditi tudi druge ljudi k Jezusu ...

Jezusov klic se navadno zgodi čisto nepričakovano. Misel na duhovništvo ne prihaja od človeške narave in naših strasti. Misel, da bi postal duhovnik, prihaja od Svetega Duha. Blagor mlademu človeku, ki prepozna Božji klic in mu sledi. Ko se odloči za hojo za Jezusom, to njegovo življenje samo oplemeniti in prinese novo srečo, novo veselje, nove prijatelje.

Zato je zelo koristno in pametno, če Jezusa pogosto prosimo: »Pokaži mi, prosim, mojo pot v življenje! Rad bi bil srečen! Ko boš trkal na vrata mojega srca, mi daj moči in poguma, da ti odprem.«

KO JEZUS JE ZAČEL UČITI

izbral si prve je učence.

In najprej se njegova je dobrota

izlila na dva revna ribiča.

Simon in brat njegov Andrej

zaslišala čudovite sta besede:

/:»Hodita za menoj, napravil vaju bom

za ribiča, za ribiča ljudi.« (2x)

Z učenci se tedaj umakne k morju,
pri mitnici zagledal je Mateja,
/: in rekel mu je: – Matej – »Hodi za menoj!« – OK –
Matej je vstal in šel za njim. (2x)

MNOGO POTI skozi življenje vodi, prijatelj moj,
a izbereš lahko le eno izmed njih.
Na razpotju teh poti pa vate gledajo oči
in upajo, upajo, upajo, da pravo boš izbral.
Svoj nasmeš boš človeku daroval,
košček svoje ljubezni mu boš dal.
/:Daj mi roko, moj brat, ne izgubljava besed,
daj mi roko in najin bo ves svet. (2x)

Mnogo dlani na tvojo roko čaka, prijatelj moj,
na milijone ljudi potrebnih pomoči.
Ko si sam in brez moči, takrat se spomni teh ljudi,
ki upajo, upajo, upajo, da roko jim boš dal. Odpev.

Dejavnost:

S spoštovanjem bom govoril o duhovnikih in Cerkvi, pogosto bom molil za svojega župnika.

- Izdelajo plakat o duhovniškem poklicu: npr. duhovnik, ki oznanja evangelij; duhovnik, ki krščuje; uči verouk; obiskuje bolnike; ki je z mladimi; na oratoriju; ki posluša ...
- Spontana molitev: zahvala/prošnja za duhovnika, ki me je krstil; ki nas ima verouk ...
- Vodena molitev: umirijo se – učimo se poslušati, katere darove imamo, k čemu Bog kliče nas, kje bomo storili največ dobrega ... Zaključijo z ustno molitvijo za domačega duhovnika in za vse, ki jih Bog kliče v duhovni poklic.

Pričevanje:

Sv. Maksimilijan Kolbe: 8. januar 1894, Zduńska Wola; † 14. avgust 1941, koncentracijsko taborišče Auschwitz, Poljska.

Njegova življenjska pot se je začela 7. januarja 1894 v kraju Zdunska Wola pri Lodzu, središču poljske tekstilne industrije. Starša –oče Julij in

mati Marija Dobrowska – sta bila preprosta tkalca. V zakonu se jima je rodilo pet sinov, dva sta umrla že v nežni mladosti, preostali trije pa so kasneje postali redovniki minoriti. Kasnejši pater Maksimilijan je bil predzadnji in pri krstu je dobil ime Rajmund, a so mu vsi pravili kar Rajko. Mama je o njem rekla, da je bil kot otrok zelo živ, vendar pa »najbolj ubogljiv in ponižen«. Nekoč ga je pokarala: »Nesrečni otrok, kaj bo iz tebe!« To ga je zelo prizadelo. Šel je za omaro, kjer je bil oltarček Matere Božje čenstohovske, da bi vprašal Marijo, kaj bo iz njega. Takrat se mu je prikazala Marija in v rokah je držala dva venca: belega in rdečega. Povedala mu je, da beli pomeni, da bo vedno čistega srca, rdeči pa, da bo umrl mučeniške smrti. On je odgovoril: »Oba hočem!« Starša sta bila frančiškanska tretjerednika, zato je razumljivo, da se je trinajstletni Rajko odločil za redovniški poklic. Odšel je k minoritom v Lvov.

http://minoriti.rkc.si/images/Datoteke/med_nami_2015-3.pdf

<http://revija.ognjisce.si/revija-ognjisce/67-pricevanje/2169-sv-maksimilijan-kolbe>

KATEHET PO VEROUČNI URI PREVERI SVOJE PODAJANJE:

Mladostnikova izkušnja: Sprašuje se, koliko je zares in sploh vreden.

Spoznavni cilj: Jezus kliče, kogar hoče; zanj je vsak človek dragocen.

Notranja drža: Želim biti odprt za Božji klic, saj me hoja za Kristusom lahko samo obogati.

Dejavnost: S spoštovanjem bom govoril o duhovnikih in Cerkvi ter pogosto molil za svojega župnika.

MOLITEV: »Pokaži mi, prosim, mojo pot v življenje! Rad bi bil srečen! Ko boš trkal na vrata mojega srca, mi daj moči in poguma, da ti odprem.«

ALI:

»Pred teboj sem, preblaga Devica, da si izprosim veliko milost spoznaja, kaj naj storim. Nič drugega ne želim, kakor ves čas svojega življenja popolnoma izpolnjevati voljo tvojega Božjega Sina. Mati dobrega sveta, daj, da bom poslušal tvoj glas in tako pregnal vsak dvom iz svojih misli. Ker si mati mojega Zveličarja, pričakujem od tebe, da boš tudi mati mojega zveličanja. Devica Marija, če mi ti ne boš poslala žarka Božjega sonca, katera luč me bo razsvetlila? Kdo me bo poučil, če ne ti, ki si mati neustvarjene Modrosti?

Poslušaj torej moje prošnje! Ne dopusti, da bi zašel na kriva pota! V mojih dvomih in omahovanjih me vodi po pravi poti v večno življenje: ti

si moje edino upanje, ti imaš polne roke zakladov kreposti in življenja, ti razdajaš sadove slave in svetosti.

(Molitev sv. Janeza Boska za izbiro poklica: <http://rakovnik.si/molitve>.)

